

39. И единъ-тъ отъ обѣсены-тѣ злодѣйцы, хуляше го и казуваше: Ако си ты Христосъ, избави себе си и насть.

40. А другы-тъ отговори, и му запрѣтываше и казуваше: Ни отъ Бога ли не ся боишь ты, който си въ исто-то осѫжденіе?

41. И ный праведно смы осѫдены; зашто въспрѣмамы достойно-то на това що смы сторили; а тойзи нищо зло не е сторилъ.

42. И казуваше на Иисуса: Помяни мя, Господи, когато дойдешь въ царство-то си.

43. И рече му Иисусъ: Истинѣ ти казувамъ, днесъ ще бѫдешь съ мене въ рай.

44. А бѣше кѫдѣ шестый часъ, и станѣ тъма по всичкѣ-тѣ землѣ до деветый часъ:

45. И потъмнѣ слѣнце-то, и завѣса-та на храмъ-тѣ ся раздра прѣзъ срѣдѣ.

46. И извика Иисусъ съ голѣмъ гласъ и рече: Отче, въ твои-тѣ рѫцѣ прѣдавамъ духъ-тѣ си. И това като рече издѣхнѣ.

47. И като видѣ стотникъ-тѣ станѧло-то, прослави Бога, и казуваше: Наистинѣ тойзи човѣкъ бѣ праведенъ.

48. А всичкы-тѣ народи които бѣхѫ надошли да гледатъ, като виждахѫ това което станѣ, вращахѫ ся бѣжѣще ся въ грѣди.

49. А всичкы-тѣ негови познаници, и жены-тѣ които бѣхѫ дошли слѣдъ него отъ Галилеѣ, стояхѫ отъ далечь и гледахѫ това.

50. И ето, човѣкъ нѣкой на име Йосифъ, който бѣше съвѣтникъ, човѣкъ благъ и праведенъ,

51. (Той не бѣше съгласенъ съсъ съвѣтъ-тѣ и дѣло-то имъ,) отъ Аримаѳея градъ Іудейскій, който и самъ ожидаше царство-то Божие;

52. Той дойде при Пилата и поиска тѣло-то Иисусово.

53. И като го снѣ обви го съ плащаницѣ, и положи го въ гробъ изсѣченъ въ камъкъ, дѣто никой никогда не бѣ лежалъ.

54. И денъ-тѣ бѣше петъкъ, на присѣмнуваніе въ сѫббота.

55. Послѣдувахѫ още и жены-тѣ, които бѣхѫ дошли съ него отъ Галилеѣ, и видѣхѫ гробъ-тѣ, и какъ бы положено тѣло-то негово.